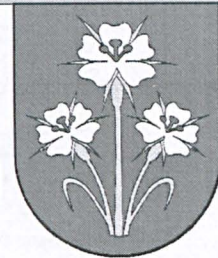

DONAS

Nr III grudzień 2015

Numer bezpłatny

T. 5/21

Życzenia Bożonarodzeniowe i noworoczne

Zbliża się czas szczególny, ten najpiękniejszy czas każdego roku – Święta Bożego Narodzenia. Czas, który skłania do zadumy i refleksji, który powoduje, że patrzymy na to co dobre, a nie na to co nas dzieli, kiedy chętniej wyciągamy do siebie przyjazne i pomocne dłonie.

Z całego serca życzymy mieszkańcom Gminy Kąkolewnica najpiękniejszych i radosnych Świąt Bożego Narodzenia, Błogosławieństwa Małej Dzieciny, dobrego czasu spędzonego przy pachnącej choince w gronie rodziny i przyjaciół.

Niech magiczna moc wigilijnego wieczoru przyniesie wielką radość i szczęście, a Gwiazda Betlejemaska niech świeci pełnym blaskiem i doprowadzi do Szczęśliwego Nowego Roku, roku pełnego nadziei i wszelkiej pomyślności.

Przewodniczący Rady Gminy
Marek Król

Wójt Gminy
Zbigniew Ładny

Zawsze, ilekroć uśmiechasz się do swojego brata i wyciągasz do niego ręce, jest Boże Narodzenie. Zawsze, kiedy milkniesz, aby wysłuchać, jest Boże Narodzenie. Zawsze, kiedy rezygnujesz z zasad, które jak żelazna obręcz uciskają ludzi w ich samotności, jest Boże Narodzenie. Zawsze, kiedy dajesz odrobinę nadziei "więźniom", tym, którzy są przytłoczeni ciężarem fizycznego, moralnego i duchowego ubóstwa, jest Boże Narodzenie.

Zawsze, kiedy rozpoznajesz w pokorze, jak bardzo znikome są twoje możliwości i jak wielka jest twoja słabość, jest Boże Narodzenie. Zawsze, ilekroć pozwolisz by Bóg pokochał innych przez Ciebie, Zawsze wtedy, jest Boże Narodzenie. (Matka Teresa z Kalkuty)

**Błogosławionych Świąt Narodzenia
Pańskiego!**

Życzą Wasi Duszpasterze:

Ks. Janusz Sałaj i Ks. Radosław Osipacz.

Jest taki wieczór w roku, gdy wszyscy gromadzą się przy wspólnym stole. Jest taki wieczór, gdy gasną spory, znika nienawiść i uprzedzenia. Wieczór, gdy łamiemy się opłatkiem, składamy sobie życzenia. Niech ta wyjątkowa noc Bożego Narodzenia będzie źródłem przemiany. Niech Chrystus błogosławi naszym rodzinom, umacnia wiarę, nadzieję i miłość w nas.

ks. Jerzy Cąkała

W tym numerze:

Wigilia - krótka historia oraz przebieg wieczoru wigilijnego.....	str.2
Spotkanie po latach.....	str.2
"Klub Malucha" w bibliotece - Mikołajki.....	str.3
Święto Pluszowego Misia.....	str.3
Fundusz sołecki część II ost.....	str.3
Wielka Wojna część III ost.....	str.4

Wigilia - krótka historia oraz przebieg wieczoru wigilijnego

WIGILIA - wieczór wigilijny w tradycji polskiej jest najbardziej uroczystym i najbardziej wzruszającym wieczorem roku. Punktem kulminacyjnym przeżyć adwentowych w rodzinach chrześcijańskich jest wigilia Bożego Narodzenia. Posiada ona bardzo bogatą liturgię domową. Geneza tej liturgii sięga pierwszych wieków chrześcijaństwa. Obrzędy te i zwyczaje mają więc starą tradycję. Wigilie w ogóle znane były już w Starym Testamencie. Obchodzono je przed każdą uroczystością, a nawet przed każdym szabatem.

Słowo "**wigilia**" pochodzi z języka łacińskiego i oznacza czuwanie. Taki był dawniej zwyczaj w Kościele, że poprzedniego dnia przed większymi uroczystościami obowiązywał post i wierni przez całą noc oczekiwali na tę uroczystość, modląc się wspólnie.

W Polsce wigilia weszła na stałe do tradycji dopiero w XVIII wieku. Główną jej częścią jest uroczysta wieczerza, złożona z postnych potraw.

24 grudnia, w Wigilię Bożego Narodzenia, wspominamy Adama i Ewę. Tego dnia ubieramy choinkę, która przypomina nam rajskie drzewo życia. Symbolizuje także krzyż, na którym Chrystus odkupił ludzkość. Pod choinką

także składa się zwykle podarunki bożonarodzeniowe. Płonąca świeca czy lampion swoim światłem zaprasza do wejścia Maryję i Józefa. Wyrazem otwartości wobec potrzebujących i podróżnych jest dodatkowo wolne miejsce przy stole. Jest ono także znakiem pamięci o bliskich zmarłych. Przygotowując stół, pod białym obrusem można umieścić wiązkę siana. Ten powszechnie zachowywany nawet w miastach zwyczaj przypomina ubóstwo betlejemskiej groty oraz żłóbek, w którym na sianie Maryja złożyła narodzonego Jezusa.

PRZEBIEG WIECZERZY: Tzw. pierwsza gwiazda oznacza gwiazdę betlejemską, która objawiła ludziom narodziny Syna Bożego. Wówczas rodzina gromadzi się wokół wigilijnego stołu i zapalane są światełka na choince. Można wspólnie zaśpiewać kolędę ("Bóg się rodzi" lub "Wśród nocnej ciszy"). Zaczynamy znakiem Krzyża. Ktoś z domowników zapala świecę i mówi: **Światło Chrystusa na oświecenie mroków grzechu i zbawienie świata.** Wszyscy odpowiadają: **Bogu niech będą dzięki.** Następnie: Posłuchajmy słów Ewangelii według świętego Łukasza o narodzeniu Pana Jezusa (Łk 2,1-20). Odmawiamy pacierz i następuje łamanie się opłatkiem. Ojciec rodziny składa

życzenia wszystkim obecnym i przetłumuje się opłatkiem najpierw z matką, a potem pozostałymi członkami rodziny. Wszyscy nawzajem składają sobie życzenia. W czasie spożywania wieczerzy wigilijnej należy zatroszczyć się o zachowanie rodzinnego i religijnego nastroju. Potrawy wigilijne powinny być postne, nie podaje się alkoholu.

Ukoronowaniem radosnego świątowania Wigilii Bożonarodzeniowej jest uczestnictwo w Pasterce. Mszy świętej sprawowanej o

północy.

Ks. Radosław

Pasterki czas

*U stopni ołtarza kłękają kolędy,
Harfy, liry i fletnie głoszą chwałę Pana!
Przed Dzieciątką małego majestatem wielkim,
Każde ziemskie stworzenie pada na kolana!
Sfruwają anieli w gwiazd aureoli,
Radosne Hosanna dzwon kościelny głosi,
W blasku świec rozedrganych i kadzidel woni,
Radość się niebosiężna z głębi serc unosi.
"Gloria in excelsis Deo Gloria!"
I serca, i głowy w pokorze się chylą,
Hosanna na wysokościach! Przy żłóbku Maryja,
Błogosławiona bądź, święta chwilo!*

Janina Karasiuk

Spotkanie absolwentów Szkoły Podstawowej w Kąkolewnicy

21 listopada 2015 r., po 33 latach od ukończenia Szkoły Podstawowej w Kąkolewnicy, spotkali się uczniowie, którzy uczęszczali do niej w latach 1974 – 1982. Wychowawcą klasy „a” była Krystyna Matejek. Natomiast klasy „b”: Eugenia Kowalczyk, Stanisława Kania oraz Jan Bartoszczyk. Warto wspomnieć, że w klasie VII stan klas powiększył się o uczniów szkół z Żakowoli oraz Grabowca. Swoją obecnością uczestników spotkania zaszczylicili ksiądz proboszcz Janusz Sałaj i ksiądz

Radosław Osipacz, którzy z aprobatą odnieśli się do pomysłu organizowania takich spotkań po latach. Tego wyjątkowego wieczoru wiele było wzruszających wspomnień, rozmów i oczywiście wspaniałej zabawy, która trwała do ana.

P.Sz.

"Klub Malucha" w bibliotece - Mikołajki

W Gminnej Bibliotece Publicznej w Kąkolewnicy od miesiąca marca 2015r. działa „Klub Malucha”. W spotkaniach biorą udział dzieci, które nie uczęszczają do przedszkola. Cotygodniowe spotkania odbywają się w czwartki. Realizujemy różne tematy związane z: porą roku, wypadającą uroczystością, gdzie przewodnim tematem jest książka.

Dzięki pomocy rodziców i opiekunów możemy wspólnie tworzyć prace, które pojawiają się na wystawie w bibliotece (figury z kasztanów i żółodzi, pani jesień z liści, zwierzątka domowe z plasteliny). Były również zajęcia posługiwanie się nożyczkami.

W naszych spotkaniach nie brakuje wspólnej zabawy z piłką, balonem, układaniem puzzli i klocków, zabawy z tunelem i namiotami. Obchodziliśmy również Światowy Dzień Pluszowego Misia.

Ostatnim ważnym dla dzieci wydarzeniem był Mikołaj. Przyjście Mikołaja było dla dzieci zaskoczeniem, ale i wielką radością.

Dużym wsparciem dla nas są rodzice i opiekunowie, to oni przygotowali paczki dla swoich pociec. Spotkanie z Mikołajem zakończyliśmy przy herbatce i ciasteczku.

E.K

Światowy Dzień Pluszowego Misia w szkole podstawowej w Grabowcu

25 listopada 2015 roku w Szkole Podstawowej w Grabowcu był obchodzony Światowy Dzień Pluszowego Misia. Uroczystość zorganizowała i przeprowadziła opiekunka biblioteki pani Elżbieta Paluchb w ramach ogólnopolskiej akcji „Cała Polska czyta dzieciom”. Uczestnicy imprezy mieli okazję poznać historię Kubusia Puchatka oraz najbardziej znane sylwetki misiów - bohaterów literackich. Dzieci obejrzały krótkie filmiki o Misiu Uszatku, Colargolu, Gumisiach, Yogi. Ponadto zorganizowano dla nich wiele ciekawych konkursów. Wszystkie zabiegi miały na celu propagowanie czytelnictwa wśród uczniów. Uwieńczeniem akcji było wspólne czytanie. Pani dyrektor Elżbieta Gawryszuk czytała dzieciom fragment książki „Kubuś Puchatek”, zaproszone panie z Gminnej Biblioteki Publicznej w Kąkolewnicy Ewa Korulczyk i Anna Nast - „Przygody Kubusia i jego przyjaciół”, rodzice pani Magdalena Górna i pani Wioleta Grzeszuk opowiadanie o „Misiu Uszatku”. Na koniec dzieci otrzymały soczki Kubuś oraz

„małe co nieco”. Wszystkim podobała się impreza, a na pamiątkę zrobiono zdjęcie z pluszowymi misiami.

Fundusz Sołecki 2016 część II

Miejscowość/ sołectwo	Przedsięwzięcia do wykonania w ramach funduszu sołeckiego na 2016 r.
Olszewnica	Zakup szafy chłodniczej dwudrzwiowej oraz ogrodzenie terenu wokół świetlicy wiejskiej – I etap
Polskowola	Zakup wyposażenia do Domu Ludowego, remont pomieszczenia magazynowego oraz montaż klimatyzatora chłodniczego
Rudnik	Utwardzenie drogi łączącej ul. Sosnową z ul. Długą
Sokule	Remont sali w świetlicy wiejskiej
Turów	Zakup wyposażenia i nagłośnienia oraz wykonanie klimatyzacji
Wygnanek	Zakup i montaż instalacji klimatyzacyjnej w Domu Kultury i OSP
Zosinowo	Zakup kostki brukowej i utwardzenie placu gminnego
Żakowola Poprzeczna	Remont pomieszczenia i wyposażenie świetlicy wiejskiej
Żakowola Radzyńska	Zakup wyposażenia do Domu Ludowego, zagospodarowanie boiska sportowego oraz organizacja imprez kulturalnych
Żakowola Stara	Montaż żaluzji antywłamaniowej, zakup umeblowania na poddasze oraz doprowadzenie energii elektrycznej do budynku po zlewni mleka

W poprzednim numerze pisaliśmy o przeznaczeniu funduszu sołeckiego na rok 2016. Poniższa tabela przedstawia przedsięwzięcia do wykonania w pozostałych dziesięciu miejscowościach naszej Gminy.

P.K.

Wielka Wojna część III ost.

Artyleria skierowała ogień na Międzyrzec, bombardując pałac Potockich i przyległy park, w którym znajdował się sztab 3 Armii. Został zniszczony most na Krznie na obecnej ul. 3 Maja. Ostrzelane zostały stanowiska rosyjskiej artylerii zlokalizowane przy cmentarzu i wzdłuż torów kolejowych. Do wieczora Rosjanie kontrataku nie przeprowadzili, trwali ciągle na swych pozycjach. Obrona była tak silna, że Austriacy nie posunęli się o krok do przodu. Sytuacja na pozycjach nie zmieniła się do północy. Po północy ostrzał zaczął słabnąć, lecz Austriacy nie odważyli się przypuścić decydującego szturm. O świcie 15 sierpnia okazało się, że pozycje obronne są opuszczone. Rosjanie w nocy wycofali się na całej linii frontu, zajmując nowe pozycje obronne przygotowane do obrony twierdzy brzeskiej. Brześć padł 26 sierpnia 1915 r. Front przesunął się daleko za Bug. Do końca wojny Rosjanie już nie wrócili na teren Królestwa Polskiego.

Tereny, na których toczyły się walki, były kompletnie zdewastowane, ziemia zryta pociskami, drzewa połamane od wybuchów, wioski wyludnione i zniszczone. Na pobojowisku pozostały ciała poległych żołnierzy, porozrzucane po polach i lasach. Jeszcze podczas bitwy koledzy poległych, z szacunku grzebali ich ciała w płytkich grobach, w miejscu ich śmierci. Kopali płytki dół (ok. pół metra) kładli zabitego na plecach i przykrywali płaszczem usypując niewielką mogiłę. Zwyczaj ten był dość powszechny po obu walczących stronach. Wielu jednak pozostało przez kilka miesięcy nieopogrzebanych. Dopiero jesienią władze niemieckie zarządziły utworzenie cmentarza wojennego. Na miejsce pochówku został wyznaczony punkt w Grabowcu pod lasem, przy drodze z Kąkolewnicy do Międzyrzeca. Był tam obok nieużytkowany cmentarzyk epidemiczny z połowy XIX wieku. Do ekshumacji zostali przydzieleni jeńcy rosyjscy, ale główny udział w zwożeniu ciał i pochówkach brała okoliczna ludność. Miejscowi wiedzieli gdzie są groby żołnierzy i gdzie leżą szczątki nieopogrzebanych. Wiadomo, że nie wszyscy zostali ekshumowani, wiele ciał spoczywa do dziś w miejscach, gdzie zastała ich śmierć. Przez lata zdarzało się, że podczas prac ziemnych natrafiano na szczątki żołnierskie z resztkami munduru, pasa z mosiężną klamrą, a nawet z medalami. Grabowiec stał się miejscem spoczynku poległych ze 106 Dywizji Landszturmu, 37 Dywizji Honweidu oraz Rosjan z 46 Dywizji Piechoty i 3 Dywizji

Grenadierów. Nie ma żadnych imiennych spisów pochowanych na tym cmentarzu. Według informacji przekazywanych niegdyś przez ludzi biorących udział w ekshumacji, liczba pochowanych może sięgać 1000 osób złożonych w dwóch zbiorowych mogiłach, oddzielnie Rosjan i oddzielnie Austriaków. Udało mi się odszukać kilka nazwisk poległych z 32 pułku landszturmu, który walczył najbliżej Kąkolewnicy: Dojka Michał, Jarząb, Janiczek, Kania, Marik, Markot, Olszowski, Pajewski, Pudło, Schulmeister, Silbiger, Titzl. Austriackie listy strat zawierają kilka milionów nazwisk poległych, rannych i zaginionych, przy odrobinie chęci i czasu można zidentyfikować większość poległych na kąkolewnickiej ziemi. Przy nazwiskach, które wymieniałem, widnieje data śmierci 12-15 sierpień 1915.

Po stoczonym boju pozostały pamiątki- niemi świadkowie tamtych wydarzeń.. Najważniejszą jest niewątpliwie cmentarz w Grabowcu. Pozostałości okopów na skraju lasu: rosyjskie od strony Grabowca i w „berezowskim” lesie oraz austriackie od strony Rzeczycy. Ponad stu letnie drzewa są naszpikowane odłamkami i pociskami karabinowymi. Jako ciekawostkę dodam, że kiedyś tartaki nie chciały przyjmować drzewa z lasu „grabowieckiego” i „berezowskiego”, gdyż na nich niszczyły się piły. Kiedyś nawet trafiło się pół karabinu białego i wrośniętego w drzewo. Nie sposób sobie wyobrazić co jeszcze kryje ziemia, która spłynęła krwią i potem żołnierzy, którzy walczyli za cesarza i za cara.

Cześć ich pamięci!

Na zakończenie chcę się usprawiedliwić, że zbyt mało napisałem o pobycie Legionów na Ziemi Kąkolewnickiej, ale jest to temat zasługujący na odrębne opracowanie. Mam nadzieję, że kiedyś Szanowna Redakcja Biuletynu pozwoli mi, abym mógł jeszcze coś o tym napisać. Tematów z naszej przeszłości, które nie były nigdy poruszane, jest bardzo wiele. Kontynuując gorący temat jubileuszu 100-lecia I Wojny Światowej, chciałbym napisać o uczestnikach i weteranach tej wojny z naszej gminy. Wiadomym jest, że niemal z każdej rodziny ktoś został powołany do carskiego wojska, ktoś służył w Legionach lub był w organizacji POW. Tutaj zwracam się z prośbą do czytelników. Jeżeli ktoś wie i pamięta o takich osobach, proszę o informację na adres e-mailowy redakcji. Mile widziane zdjęcia, dokumenty lub inne pamiątki.

Redakcja

Biuletyn Informacyjny Gminy Kąkolewnica

Redaktor prowadzący: Agnieszka Szczepaniuk

Współpracownicy: Piotr Szkurłatowicz, Roman Zgorzałek, Ewa Korulczyk, Paweł Komoń, Ryszard Stefański, Paweł Kot, Piotr Maksymiuk

Adres redakcji:

ul. Lubelska 16

21-302 Kąkolewnica

Telefon: 83/4146010

E-mail: redakcja@donas.com.pl

Wydawca: Gminna Biblioteka Publiczna w Kąkolewnicy

Nakład: 1000 egzemplarzy

